

Těsně předtím, než začli křičet ptáci, potkal jsem sám sebe
a můj bílej obličej se mi vůbec nelíbil.
A navíc, ranímu chladu navzdory,
z mých rozedraných loktů vlály fábory.

Těsně předtím, než jsem došel k nábřeží, potkal jsem sám sebe
jako vzteklýho starce v zabouchnutym v tudoru.
Díval jsem se sobě do očí za sklem
přitom jsem uklouz' po krajíci chleba s máslem.

Pak to přišlo a já jsem zůstal stál s lidmi
s kterými jím ze stejných nádob.
Kdo řek', že hrby duše jdou narovnat?
Nejsme hrdinové, nejsme vyčůránci a nejsme ani stádo.

Těsně předtím, než začalo bejt potom, viděl jsem sám sebe
a spoustu jinejch věčnejch pijáků hvězd.
Kalandra, Vrba a Edison hráli u řeky čertovy obrázky.
Vítěslav kibicoval a polykal otázky.

Těsně předtím, než začli křičet ptáci, potkal jsem sám sebe
a můj obličej se mi pořád ještě nelíbil.
Přesto, vzácnosti času navzdory,
z mých rozedraných loktů vlajou prapory.